

givning, f. Ex. i Forordningerne af 11te April 1840 og 23de Mai 1840. Naar Fængsel paa Vand og Brød viser sig at være utilstrækkelig for Landstrygere og Vagabonder, i Særdeleshed naar de tillige gjøre sig skyldige i meget kvalificeret Betleri, saa forekommer det mig, at Vand og Brødstraf i Forbindelse med Rottingflag, nagtet jeg ellers er en Hader af Pryglssystemet, dog kunde være en passende Straf.

Klein: Det var en Forglemmelse af mig, da jeg forrige Gang havde Ordet, at jeg ikke yttrede mig om, hvad det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig (H. M. Petersen), havde anført angaaende Manglen af en Definition af Begrebet „Betleri“. Han brugte dengang en Uttring, som var noget stærk, men isvrigt tildeels meget sand; han sagde, at Domstolene skulle dømmes efter Loven, men at man ikke hos Retten skulde faae at vide, hvad der var Lov; det Sidste er ikke ganske correct, forsaavidt Domstolene netop skulle fortolke Loven, men det Første er fuldkommen sandt, at Domstolene skulle dømmes efter Loven. Men det har albrig været Meningen, og det vil det ærede Medlem, troer jeg, ogsaa kunne see af Motiverne til Lovudkastets § 3, at Domstolene skulle være ubundne i Henseende til, hvad de ville henføre under Begrebet „Betleri“; thi der findes Lovbestemmelser, som bestemme Begrebet „Betleri“, og jeg skal gjerne give den ærede Folkethingsmand (H. M. Petersen) Anvisning paa, hvor han kan søge en saadan Definition, det er nemlig i Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1ste Juli 1799 § 126; der findes en Definition af, hvem der skal anses for Betler. Det er imidlertid en Selvfølge, at hvorledes man end opstiller et Begreb eller giver en Definition, kan der komme Tilfælde i Livet, der altid udvikler sig med en rig Mangfoldighed, som intet Menneſte er istand til at forudsæe, hvor det kan være tvivlsomt, om Noget skal henføres under det givne Begreb eller ikke, og netop fordi det er vanskeligt og forbundet med Betænkkeligheder at fixere et Begreb, idet man derved let udsætter sig for, at man kan blive nødt til i paakommende Tilfælde, paa Grund af den givne Definitions Ordlyd, at maatte henføre Tilfælde under Begrebet, som man har en naturlig Fø-

lelse af ikke burde henføres derunder, netop fordi Begreberne om det straffbare Betleri og om tilladelige Henvendelser til Andre om en Understøttelse eller Hjælp ere saa vanskelige at fastholde med bestemte, paa alle Tilfælde passende Ord, just derfor har man anseet det for at være rigtig — og det er ogsaa min Overbeviisning, at man deri har Ret — ikke at binde sig ved bestemte Ord. Uden Lovanviisning er man imidlertid, som sagt, aldeles ikke; man har en Definition givet, og den Definition vedbliver at beholde sin Kraft og Betydning, ogsaa efter at Lovudkastet er kommet ud som Lov, thi her forhandle vi ikke om en Lov om Løsgængerer og Betleri, men om en Lov angaaende en Forandring af Straffen for Løsgængerer og Betleri; Begrebet bliver det samme; vi have den samme Lovanviisning for, hvad derunder skal forstaaes, som hidtil, og naar der i Motiverne henvises til den ved Domstolene udbannede Praxis, saa vil det sige, at Domstolene hidtil vel have vidst at søge Begrebet der, hvor de skulle søge det, og have ikke været i Tvivl om, hvorledes de skulle anvende det, og at der altsaa ikke er Trang til at faae en ny Definition af Begrebet „Betleri“.

En anden æret Rigsdagsmand (G. Winther) har gjort en lignende Bemærkning om det formeentlig Mangelfulde i, at Begrebet „Betleri“ ikke var opstillet i Lovudkastet, og han har desuden talt om, at § 3 skulde omfatte 2 forskjellige Classer af Betleri, nemlig deels de Personer, som selv gjøre sig skyldige i Betleri, og deels dem, som udsende Andre for at betle; efter min Mening er dette ikke to forskjellige Forbrydelser, jeg anseer det i det Væsentlige for at være den samme Forbrydelse, selv at begaae en Lovovertrædelse og at forlede Andre til at gjøre det, men det ærede Medlem kan isvrigt være forsikkret om, at dersom en Mand skulde misbruge sin Myndighed til at sende Andre end Børn ud for at betle, og Vedkommende virkelig maatte være underkastet en Tvang i saa Henseende, som under de tilstedeværende Forhold maatte undskyldes, at Vedkommende betlede, da vil han eller hun — thi han tænkte vel nærmest paa Hustruen — ikke blive draget til Ansvar. Overhovedet troer jeg,